

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej R. v právnej veci žalobcu **T.-P. T. P. M. C., L., T., B., M. R.**, zastúpeného advokátom JUDr. V. V., H., G., proti žalovanému **A., s.r.o., A., B. Š.**, IČO: X., zastúpenému advokátom JUDr. D. K., S., Ž. H. **o zaplatenie 712 786 Sk s príslušenstvom**, ktorá sa viedla na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp.zn. 49Cbm 16/03, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. z 12. decembra 2007, č. k. 5 Obo 109/05-124, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného sa **o d m i e t a .**

Žalobcovi sa náhrada trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Banskej. Bystrici rozsudkom z 25.októbra 2004, č. k. 49Cbm 16/03-78 čiastočne vyhovel žalobe a žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 694 869 Sk s 11,15 % úrokom z omeškania od 1. mája 2002 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania v sume 101 441 Sk. Vo zvyšku žalobu zamietol.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že medzi účastníkmi prebiehali v rokoch 2001 a 2002 obchodné rokovania, predmetom ktorých bola možnosť odkúpenia či už časti alebo celej žalovanej obchodnej spoločnosti žalobcom. Tieto rokovania prebiehali ústne, neboli z nich vyhotovené písomné záznamy a neboli preukázané žiadne dohody o úhrade nákladov spojených s požiadavkou žalobcu na zabezpečenie predaja podniku , preto súd prvého stupňa započítanej námietke žalovaného nevyhovel. Ďalej súd po vykonanom dokazovaní dospel

k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie ceny dodaného oloveného prachu je opodstatnený. Cena dodaného tovaru bola dohodnutá jednotkovou cenou 730 USD za tonu s tým, že kúpna cena mala byť uhradená najneskôr do 60 dní od odberu. Žalobcovi, ktorý dodal žalovanému olovený prach 1. marca 2002 v množstve 20,47 ton, vzniklo právo na zaplatenie kúpnej ceny 14 943,10 USD, ktorá mala byť splatná do 60 dní, t.j. do 1. mája 2002, čo podľa kurzového lístka NBS predstavuje 694 869 Sk –cenu 14 943,10 USD vyjadrenú v slovenských korunách. Preto žalobe vyhovel tak ako je to uvedené vo výroku rozhodnutia.

Na odvolanie žalovaného do časti, ktorou bolo žalobe vyhovené, vec preskúmal Najvyšší súd Slovenskej republiky. ako súd odvolací. Najvyšší súd Slovenskej republiky. rozsudkom z 12. decembra 2007, č.k. 5 Obo 109/05-124 rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti ako vecne správny potvrdil.

Rozhodol tak s odôvodnením, že sa predovšetkým zaoberal námietkou žalovaného ohľadne nedostatku aktívnej legitímácie žalobcu, ktorý má iné obchodné meno, než mal subjekt, ktorý dodal olovený prach. Súd zistil z overenej kópie uznesenia Súdu Hlavného mesta, obchodného registra v M. R. č. X. z 3.februára 2003 a z jeho overeného prekladu, že u žalobcu došlo iba k zmene jeho obchodného mena a sídla, takže ide o totožnú právnickú osobu, ktorá dodala žalovanému tovar, zaplatenia ceny ktorého sa domáha v spore. Ďalej uviedol, že v konaní nebolo sporné, že žalobca dodal žalovanému tovar v hodnote 14 943,10 USD a žalovaný dohodnutú kúpnu cenu nezaplatil., pričom sa bránil tým, že má voči žalobcovi pohľadávku vo výške 20 443,83 USD, ktorú žiadal započítať do výšky žalobcom uplatnenej pohľadávky. Išlo o náklady, ktoré mu mali vzniknúť v súvislosti s prípravou predaja podniku žalobcovi a ktoré mu vyúčtoval faktúrou č. 420020080 z 01. 08. 2002. Pretože nárok na úhradu žalovaným uplatnených nákladov nevyplýva zo zákona a mohol by byť založený jedine dohodou účastníkov. Existencia dohody nebola v konaní preukázaná a vzhľadom na jednoznačné stanovisko žalobcu by ani ďalšie dokazovanie nemohlo viesť k inému záveru, preto odvolací súd sa stotožnil s právnym názorom súdu prvého stupňa, že žalobcom uplatnená pohľadávka je v priznanej výške opodstatnená a obrana žalovaného nebola úspešná. Z uvedeného dôvodu potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výške.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal žalovaný dovolanie. Žiadal rozsudok odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. V dovolaní uviedol, že odvolací súd napriek všetkým dôvodom uvedeným v odvolaní, napriek požiadavke vypočúť štatutárneho zástupcu Ing. J. F., ktorý nebol v spore vypočutý ani súdom prvého stupňa a napriek neprítomnosti štatutárneho zástupcu žalobcu, neuznal ospravedlnenie a žiadosť o odročenie pojednávania a rozhodol v neprítomnosti štatutárnych zástupcov žalovaného a v neprítomnosti právneho zástupcu žalovaného. Odvolací súd neuznal dôvod na odročenie pojednávania za dôležitý napriek tomu, že v odvolaní ako dôvod nesprávneho rozhodnutia súdu prvého stupňa žalovaný namietal nevypočutie prekladateľa a štatutárneho zástupcu Ing. J. F.. V neprítomnosti žalovaného odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa a nevysporiadal sa s tým, že o započítacej námietke v rozsudku súdu prvého stupňa nebolo rozhodnuté. Je toho názoru, že uvedeným postupom odvolacieho súdu mu bola odňatá možnosť konať pred súdom podľa ust. § 237 písm.f/ O. s. p.

Žalobca sa k dovolaniu nevyjadril

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (§ 10a ods.2 O. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods.1 O. s. p.), skúmal bez nariadenia dovolacieho pojednávania najskôr to, či sa ním napáda rozhodnutie, proti ktorému je dovolanie prípustné.

Podľa ustanovenia § 236 ods.1 O. s. p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. v znení platnom v čase podania dovolania, dovolanie je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa, alebo potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho rozhodnutia vyslovil, že dovolanie je prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu, alebo ak sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Žalovaným napadnutý rozsudok nie je rozsudkom uvedeným v uvedených ustanoveniach § 238 O. s. p., pretože ide o potvrdzujúci rozsudok, v ktorom odvolací súd vo

výroku nevyslovil, že dovolanie je prípustné, lebo po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného právneho významu a odvolací súd sa ním neodchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci.

Proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O. s. p. Dovolateľ tvrdí, že v konaní mu bola postupom odvolacieho súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Ak by k takémuto nesprávnemu postupu súdu došlo, zakladalo by to prípustnosť dovolania podľa ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p.

Pod odňatím možnosti konať pred súdom podľa § 237 písm.f/ O. s. p. treba rozumieť taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia jeho procesných práv, priznaných mu v občianskom súdnom konaní za účelom obhájenia jeho práv a právom chránených záujmov. K takémuto postupu v prejednávanej veci nedošlo.

K námietke dovolateľa je potrebné uviesť, že súd v zásade koná v prítomnosti účastníkov konania. Procesný predpis umožnil súdu konať v ich neprítomnosti, ak sú splnené podmienky uvedené v ustanovení § 101 ods.2 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia môže súd konať v neprítomnosti účastníka, ktorý bol riadne predvolaný a nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie pojednávania. Toto ustanovenie platí aj pre odvolacie konanie. Dovolateľ vidí nesprávnosť postupu odvolacieho súdu v tom, že konal a rozhodol v jeho neprítomnosti, hoci zúčastniť sa pojednávania mu bránili dôležité dôvody a nedoplnil dokazovanie vypočutím prekladateľa a štatutárneho zástupcu.

V prejednávanej veci sa pojednávanie odvolacieho súdu uskutočnilo 12.decembra 2007 o 12,00 hod. Predvolanie na pojednávanie odvolacieho súdu bolo zástupcovi žalovaného doručené 5. decembra 2007. Zástupca žalovaného podaním z 10. decembra 2007 ospravedlnil neúčast' na pojednávaní nutnou účasťou štatutárnych zástupcov žalovaného na rokovaní v zahraničí. Odvolací súd tento dôvod neposúdil ako dôležitý a navyše zdôraznil, že žalovaný ho ničím nepreukázal. Preto odvolanie prejednal v neprítomnosti účastníkov.

Postupu odvolacieho súdu z pohľadu § 237 písm.f/ O. s. p. nie je možné nič vytknúť. Riadne predvolaný zástupca žalovaného sa na pojednávanie nedostavil a dôvod jeho

neprítomnosti, ktorý uviedol v podaní z 12.decembra 2007, nie je dôležitým dôvodom, pre ktorý by súd mal pojednávanie odročiť. Pokiaľ ide o návrh žalovaného, aby bol v konaní vypočutý prekladateľ a štatutárny zástupca, je potrebné uviesť, že súd nie je viazaný návrhom účastníka do tej miery, žeby bol povinný vykonať všetky navrhované dôkazy. Súd je oprávnený posúdiť navrhované dôkazy a rozhodnúť o tom, ktorý z týchto dôkazov vykoná. Predovšetkým nevykoná dôkazy, ktoré by účelovo predlžovali spor. V prejednávanej veci bol vypočutý ako svedok JUDr. C., ktorý sa zúčastnil stretnutí účastníkov aj ako prekladateľ a štatutárny zástupca sa zúčastnil 19.októbra 2004 pojednávania na súde prvého stupňa, kedy mal možnosť navrhnúť dôkazy a vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ak sa účastník nemohol zúčastniť pojednávania na odvolacom súde, resp. nemohol realizovať niektoré svoje procesné právo, nestalo sa tak nesprávnym postupom súdu a postup súdu nie je možné považovať za odňatie možnosti konať pred súdom. Nebola tým splnená podmienka prípustnosti dovolania (§ 237 písm.f/ O. s. p.).

Dovolací súd nezistil žiadne iné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prípustnosť dovolania podľa ďalších ustanovení § 237 O. s. p., preto dovolanie podľa § 218 ods.1 v spojení s § 243b ods.4 ako neprípustné odmietol.

Žalobca mal v dovolacom konaní úspech, má preto podľa § 243b ods.4 O. s. p. v spojení s § 224 ods.1 a § 142 ods.1 O. s. p. právo na náhradu trov dovolacieho konania. Žalobcovi v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli, preto mu dovolací súd ich náhradu nepriznal.

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31.marca 2010

JUDr. Anna Marková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: H.